

SEPTIMUS HIP

KNJIGA DRUGA

Let

ENDŽI SEJDŽ
ILUSTROVAO MARK CUG

Preveli

Srđan Ladičorbić i Aleksandar Marković

■ Laguna ■

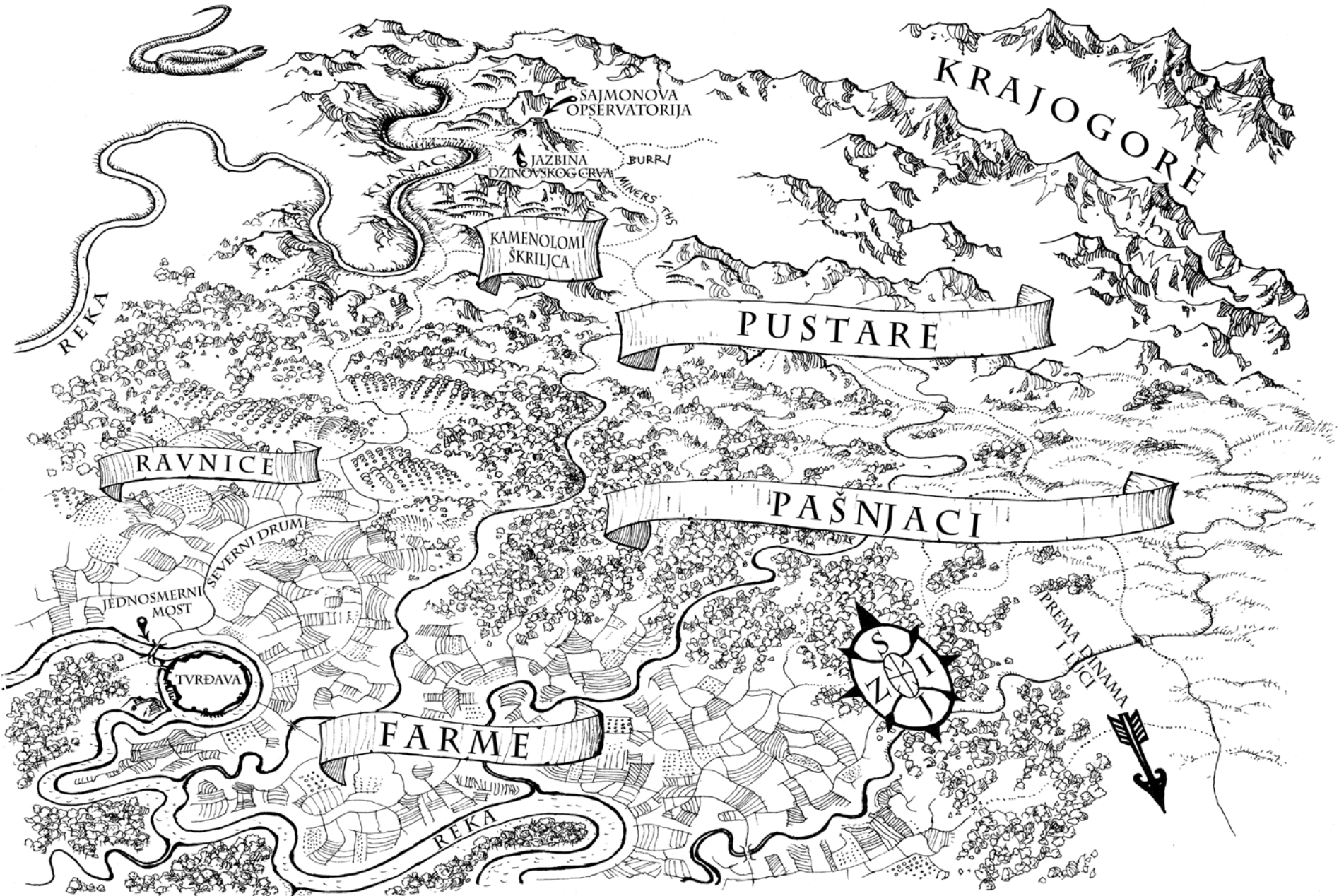
ŠADRŽAJ

Septimus Hip – *knjiga prva: Magika*
knjiga druga: Let
knjiga treća: Medika

	Godinu dana ranije:	
	U noći kada su šegrtu priredili večeru	13
1	♦ Pauci	17
2	♦ Čarobnjački put	26
3	♦ Vranac	32
4	♦ Sajmon kaže	40
5	♦ Grom	45
6	♦ Severna kapija	50
7	♦ Staklenik	56
8	♦ Laboratorija	64
9	♦ Broj trinaest	71
10	♦ Odlazak	81
11	♦ Dženino putovanje	89
12	♦ Brodogradilište Dženit Marten	93
13	♦ Šuma	102
14	♦ Izgubljeni	110
15	♦ Drvo	117
16	♦ Pustare	125
17	♦ Jazbina	130
18	♦ Mračna komora	135
19	♦ Čokolada	140
20	♦ Džinovski crv	148

21	♦ Pašnjaci	156
22	♦ Logor Hipovih	164
23	♦ Vučko	173
24	♦ Luka	182
25	♦ Kuća lutaka	190
26	♦ Tragačica	197
27	♦ Kuća Lučkog veštičjeg kovenā	202
28	♦ Nasip	213
29	♦ Borba i let	218
30	♦ U Maramskim močvarama	227
31	♦ Zmajevi	239
32	♦ Vatrobljuv	247
33	♦ Poletanje	254
34	♦ U vazduhu	263
35	♦ Prizemljenje	272
36	♦ Povratak	278
37	♦ U potrazi za <i>Draksom</i>	288
38	♦ Neprobojna odaja	298
39	♦ U ledenim tunelima	304
40	♦ Bitl u Kuli	314
41	♦ Smeštanje	319
42	♦ Prepoznavanje	324
43	♦ Prvolet	332
44	♦ Poslednji let	340
45	♦ Kula osmatračnica	346
46	♦ Zatvor	354
47	♦ Kraljičina odaja	361
48	♦ Mlada kraljica	368
49	♦ Let	377
	Šta se dešavalo ranije...	388
	O autorima	403

Let

GODINU DANA RANIJE: U NOĆI KADA SU ŠEGRTI PRIREDILI VEČERU

NOĆ JE U MARAMSKIM MOČVARAMA. Pun mesec obasjava mračnu vodu i noćna **stvorenja** koja tumaraju okolo. Vlada tišina, povremeno prekidana kлокotanjem i grgotanjem Trusnog blatišta dok bića koja žive u njemu izlaze na gozbu. Ogroman brod s celokupnom posadom potonuo je u Blatište, a **stvorenja** su gladna – ipak, za ostatke gozbe moraće da se bore s mesnim mračnim baucima. S vremena na vreme, klobuci gasa izbace na površinu ponešto s broda, pa po blatu plutaju debele daske i katarke premazane gustim crnim katranom.

Maramske močvare po noći nisu mesto za ljudsko biće. Ipak, u daljini se vidi prilika u malom čamcu kako ravnomerno

vesla prema brodu. Njegove mokre, svetle kovrdže vise na vlažnom močvarnom vazduhu, a prodorne zelene oči srdito zure u pomračinu dok besno mrmlja sebi u bradu, po ko zna koji put ponavljajući žestoku svađu koju je imao te večeri. Ali zašto bi ga se to ticalo, pita se. Upravo započinje novi život, u kome će njegove sposobnosti biti prepoznate, a ne zanemarene u korist ništavnog, umišljenog dođoša.

Dok se približava onome što je od broda ostalo na površini – usamljenoj katarci koja štrči iz Blatišta, a na vrhu joj visi poderana crvena zastava s tri crne zvezde u nizu – mladić usmerava čamac u uski kanal koji će ga odvesti do samog podnožja katarke. Stresa se, ali ne od hladnoće, već od strave koja lebdi u vazduhu, i od pomisli da ispod njega leži brodska olupina čiju su posadu počistili bauci Blatišta. Krhotine broda usporavaju ga. Probija se napred, ali je iznenada prisiljen da se zaustavi – nešto pod vodom onemogućava mu prolaz. Zuri u muljeviti talog i isprva ne razaznaje ništa, ali onda... opaža nešto ispod sebe, nešto što se poput leda belasa na mesečini. To se kreće... primiče mu se kroz vodu. Odjednom blistavobeli kostur – sa koga su mračni bauci sve oglodali – izranja na površinu, isprskavši čamdžiju crnim muljem.

Drhteći od straha i uzbuđenja, čamdžija mu dozvoljava da se popne u čamac i sedne iza njega, uprevši mu oštre čašice kolena u leđa. Dopušta mu jer zna, po prstenju na koštanim prstima, da je našao ono što je priželjkivao – kostur nikog drugog do DomDanijela, **Nekromanta**,* dvaput svrgnutog Višeg čarobnjaka i, po čamdžijinom mišljenju, ubedljivo najmoćnijeg maga koga je ikada sreo. Kudikamo moćnijeg od onog čijoj je šegrtskoj večeri do maločas bio primoran da prisustvuje.

* Nekromant – osoba koja oživljava mrtve i priziva duhove da bi od njih nešto saznala. (Prim. prev.)

Čamdžija sklapa pogodbu s kosturom. Učiniće sve što može da ga **povratí** u život i omogući mu da ponovo zauzme mesto koje mu pripada u Čarobnjačkoj kuli, pod uslovom da ga kostur uzme za šegrta.

Klimnuvši lobanjom, kostur prihvata pogodbu.

Čamac nastavlja put, usmeravan pomalo nestrpljivim koštanim prstom koji bocka čamdžiju u leđa. Naposljetku stižu do ruba Močvare, gde se kostur iskrcava iz čamca i vodi visokog, plavokosog mladića na najpustije mesto koje je ovaj ikada pohađio. Dok prati gegavu spodobu kroz beživotni krajolik, mladić načas pomišlja na ono što je ostavio za sobom. Međutim, samo na tren, budući da upravo započinje novi život, ali svanuće dan kada će im pokazati – a onda će *svi* zažaliti.

Kada *on* postane Viši čarobnjak.

↔ 1 ↔

PAUCI

SEPTIMUS HIP UBACI ŠEST PAUKA U TEGLU, čvrsto zavrnu poklopac i odloži je ispred vrata. Potom podiže metlu i nastavi da čisti biblioteku Piramide.

Ta skućena i mračna prostorija, osvetljena sa nekoliko debelih sveća koje su šištale i cvrčale, čudno je mirisala – na mešavinu tamjana, buđave hartije i trule kože. Septimus ju je voleo. Bila je to odaja prožeta **magikom**, na samom vrhu Čarobnjačke kule, skrivena duboko unutar zlatne Piramide kojom se Kula završavala. Sa spoljašnje strane Piramide kovano zlato jarko je blistalo na ranojutarnjem suncu.

Pošto je završio s čišćenjem, Septimus se polako zaputi pored polica, veselo pevušeći dok je razvrstavao knjige o **magici**, svitke i čini koje je Viša čarobnica Marša Overstrend po običaju ostavila u neredu. Većina jedanaestogodišnjaka radije bi ovog sunčanog letnjeg jutra bila napolju, ali Septimus se nalazio tamo gde je želeo da bude. Prvih deset godina života, kao vojnik Dečje vojske, dečak broj 412, letnja jutra – a bogme i zimska – uglavnom je provodio napolju.